

et nyt Statslaans Optagelse, blevet ledet af den Tanke, at Krigens Fornøelse attraaes, eller at den skulde være en ubetinget Følge af Loven. Det ærede Thing har tidligere ved adskillige Leiligheder vist, at det fuldkomment opfatter sin Stilling med Hensyn til dette Spørgsmaal. Danmark vil ikke udæste nogen af sine Fjender til Kamp, men det vil være fattet paa at føre en Krig, som en Nødvendighed paatvinger det, og da med det forrest mulige Varsel, at kunne deels stille en efter Landets Forhold anseelig Armee kampferdig i Marken, og deels sende sin Flaade derhen, hvor dens Nærværelse maatte kræves, forat understøtte Kampen og den Sag, for hvilken der kæmpes. Udvalget har ikke fundet nogen Anledning til at foreslaae nogen Forandring i Udkastets 1ste §, fordi de Bestemmelser, den indeholder, ere en Nødvendighed, da Finansministeren netop i dette Tilfælde behøver en uindskrænket Myndighed med Hensyn til Laanets Optagelse i Udlandet. Da man iøvrigt har anseet det for gavnligt, at denne Bemyndigelse saa hurtigt som muligt maatte blive nedlagt i Finansministerens Haand, for at intet Dødblik, som maatte være fordeelagtigt for Laanets Optagelse, skal gaae tabt, saa er dette Grunden til, at Udvalget har foreslaaet Forsamlingen de Afviselser fra Forretningsordenens almindelige Bestemmelser, som nu ere vedtagne. Udvalget holder sig forøvrigt overbevist om, at Thingets ærede Medlemmer dele disse Betragtninger, og jeg skal derfor ikke anvende flere Ord paa en Sag, som hos enhver dansk Mand anbefaler sig selv. Jeg vil kun gjentage, at man ikke ønsker Krig, men at man vil være kampberedt, naar Krigens Nødvendighed indtræder.

Grundtvig: Hvad den ærede Taler har sagt, at Danmark ikke forlanger Krig eller udæster Noget, men vil, saalænge som det har Midler dertil, være fattet paa den, det er vistnok sandt. Intet Folk har gennem Tidens Løb udmærket sig ved en større Fredelighed, end det danske. Der kan jo heller ikke være noget Spørgsmaal om, at, trods al Fredelighed, Folket ogsaa nu maae være fattet paa en Krig og følgerlig ogsaa være fattet paa de Udgifter,

som den kræver. I alt dette er jeg aldeles enig baade med den ærede Taler og vistnok med hele Thinget; hvori jeg derimod er uenig med ham og ventelig ogsaa med en stor Deel — og ventelig med den største Deel af Thinget, det er, som jeg allerede har sagt, men ved denne Leilighed dog nødvendig maa gjentage — det er, at jeg ingenlunde troer om det nærværende Ministerium, at det har eller kan have Folkets Tillid — Folkets Tillid under de nærværende farlige Omstændigheder — Folkets Tillid, med en Krig for Die, hvilket er den eneste Grund, hvorfor der enten kan begjæres eller kan tillægges Rettighed, Magt og Myndighed til at gjøre et nyt Laan, og besvære Landet med ny Gjæld, med nye Udgifter, som kunne og maae hvile baade paa os og vore Efterkommere. Det er nemlig min Overbevisning, at Krigens Førelse i sidste Aar baade tillands og tilvands er aldeles uforsvarlig. Der blev ifjor indrømmet 11 Millioner, som man sagde vilde behøves, men ogsaa være tilstrækkelige til Krigens Førelse hele Aaret om. Der blev ført Krig i det Høieste i 3 Maanedes, og vi fik at høre, at 13 Millioner vare gaaede med dertil. Ministeriet erklærede høitideligt ifjor, at vistnok vare de langtfra at udæste Fjenden, langtfra at ønske Krig, men dersom de ikke kunde opnaae en hæderlig Fred, vilde de med alt Eftertryk lægge Sværdet i Bægttskaalen. Under denne Forestilling og med disse Tanker var det, at der betroedes dette Ministerium af Folket alle Midler af Folk og Penge til at løse dets Ord. Men jeg mener, at det er ikke blot hele Danmark, men hele Europa vitterligt, at da Sværdet saa at sige lagde sig selv, eller jeg vilde sige, at da Danmarks Lykke endelig lagde Sværdet i Bægttskaalen ved den dyrkjøbte, men paa sit Sted afgjørende Seir ved Frederits, da sluttede dette Ministerium Sværdet af Bægttskaalen, da sluttede det umiddelbart derefter — og som det synes uden mindste andet Hensyn, end Frygten for, at det skulde være til Skade for Vaabensstilstandens Afslutning — da sluttede det en Vaabensstilstand, hvorved Slesvig, dette Livsens Ugle, gjordes utilgængeligt for vor Hær, saavel som for os Alle — da sluttede det en Vaabensstilstand, hvorved Slesvig underkastedes et fremmed Herre-